

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 73

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 60

9 marca 2017

Spis treści

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2017/C 73/01	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8331 – Crédit Mutuel Arkéa/Bridgepoint/Primonial Holding) ⁽¹⁾	1
2017/C 73/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8333 – Mitsui Group/NS Group/Anglia Rail Holdings) ⁽¹⁾	1
2017/C 73/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8221 – Blackstone/OfficeFirst) ⁽¹⁾	2

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2017/C 73/04	Zawiadomienie skierowane do osób, do których mają zastosowanie środki ograniczające przewidziane w decyzji Rady 2011/235/WPZiB oraz w rozporządzeniu Rady (UE) nr 359/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie	3
--------------	--	---

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

Komisja Europejska

2017/C 73/05	Kursy walutowe euro	4
2017/C 73/06	Zawiadomienie Komisji w sprawie bieżących stóp procentowych od zwracanej pomocy państwa oraz stóp referencyjnych/dyskontowych obowiązujących 28 państw członkowskich od dnia 1 kwietnia 2017 r. (Opublikowano zgodnie z art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1))	5
2017/C 73/07	Zawiadomienie Komisji dotyczące stosowania Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia lub protokołów w sprawie reguł pochodzenia przewidujących kumulację diagonalną pomiędzy umawiającymi się stronami tej konwencji	6

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2017/C 73/08	Wykaz portów w państwach członkowskich UE, w których statkom rybackim z państw trzecich zezwala się na dostęp do usług portowych i prowadzenie operacji wyładunku i przeładunku produktów rybołówstwa zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008	14
--------------	---	----

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał EFTA

2017/C 73/09	Orzeczenie Trybunału w sprawie wnoszenia pism procesowych i ich doręczania za pośrednictwem aplikacji e-EFTACourt	18
2017/C 73/10	Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2016 r. przez DB Schenker przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA (Sprawa E-14/11 COSTS)	20
2017/C 73/11	Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2016 r. przez DB Schenker przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA (Sprawa E-7/12 COSTS)	21
2017/C 73/12	Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2016 r. przez Autonomy Capital (Jersey) LP i Eaton Vance Management przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA (Sprawa E-20/16)	22
2017/C 73/13	Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2017 r. przez spółkę Konkurrenten.no AS przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA (Sprawa E-1/17)	23

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2017/C 73/14	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8354 – Fox/Sky) ⁽¹⁾	24
--------------	--	----

INNE AKTY

Komisja Europejska

2017/C 73/15	Publikacja wniosku zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych	25
--------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.8331 – Crédit Mutuel Arkéa/Bridgepoint/Primonial Holding)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2017/C 73/01)

W dniu 3 marca 2017 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku francuskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32017M8331. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.8333 – Mitsui Group/NS Group/Anglia Rail Holdings)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2017/C 73/02)

W dniu 1 marca 2017 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32017M8333. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.8221 – Blackstone/OfficeFirst)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2017/C 73/03)

W dniu 2 marca 2017 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32017M8221. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Zawiadomienie skierowane do osób, do których mają zastosowanie środki ograniczające przewidziane w decyzji Rady 2011/235/WPZiB oraz w rozporządzeniu Rady (UE) nr 359/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie

(2017/C 73/04)

Niniejszym przekazuje się poniższe informacje do wiadomości następujących osób: MOGHISSEH Mohammad (nr 20), MORTAZAVI Amir (nr 22), PIR-ABASSI Abbas (nr 23), SALAVATI Abdolghassem (nr 25), ABBASZADEH-MESHKINI, Mahmoud (nr 33), AKHARIAN Hassan (nr 35), AVAEE Seyyed Ali-Reza (nr 36), FIRUZABADI Maj-Gen Dr Seyyed (nr 38), GANJI Mostafa Barzegar (nr 39), HABIBI Mohammad Reza (nr 40), HEJAZI Mohammad (nr 41), MALEKI Mojtaba (nr 49), TALA Hossein (nr 53), BAHRAMI Mohammad-Kazem (nr 56), FAHRADI Ali (nr 73), REZVANMA-NESH Ali (nr 74), SADEGHI Mohamed (nr 76), RASHIDI AGHDAM, Ali Ashraf (nr 79), SARAFRAZ Mohammad (nr 82) oraz MUSAVI-TABAR, Seyyed Reza (nr 86), wymienionych w załączniku do decyzji Rady 2011/235/WPZiB ⁽¹⁾ oraz w załączniku I do rozporządzenia Rady (UE) nr 359/2011 ⁽²⁾ w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie.

Rada zamierza utrzymać środki ograniczające wobec ww. osób z nowymi uzasadnieniami. Osoby te informuje się, że mogą złożyć do Rady wniosek o uzyskanie zamierzonego uzasadnienia ich wyznaczenia, do dnia 13 marca 2017 r., na poniższy adres:

Rada Unii Europejskiej
Sekretariat Generalny
DG C 1C
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Adres poczty elektronicznej: sanctions@consilium.europa.eu

Wszelkie uwagi przedłożone do dnia 24 marca 2017 r. zostaną uwzględnione do celów okresowego przeglądu przeprowadzanego przez Radę zgodnie z art. 3 decyzji 2011/235/WPZiB i z art. 12 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 359/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 1.

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

8 marca 2017 r.

(2017/C 73/05)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,0556	CAD	Dolar kanadyjski	1,4193
JPY	Jen	120,65	HKD	Dolar Hongkongu	8,1982
DKK	Korona duńska	7,4335	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5219
GBP	Funt szterling	0,86753	SGD	Dolar singapurski	1,4947
SEK	Korona szwedzka	9,5223	KRW	Won	1 216,36
CHF	Frank szwajcarski	1,0702	ZAR	Rand	13,7908
ISK	Korona islandzka		CNY	Yuan renminbi	7,2953
NOK	Korona norweska	8,9513	HRK	Kuna chorwacka	7,4213
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	14 144,80
CZK	Korona czeska	27,021	MYR	Ringgit malezyjski	4,7082
HUF	Forint węgierski	310,70	PHP	Peso filipińskie	53,198
PLN	Złoty polski	4,3130	RUB	Rubel rosyjski	61,7573
RON	Lej rumuński	4,5503	THB	Bat tajlandzki	37,236
TRY	Lir turecki	3,9434	BRL	Real	3,3151
AUD	Dolar australijski	1,3968	MXN	Peso meksykańskie	20,7130
			INR	Rupia indyjska	70,4960

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

Zawiadomienie Komisji w sprawie bieżących stóp procentowych od zwracanej pomocy państwa oraz stóp referencyjnych/dyskontowych obowiązujących 28 państw członkowskich od dnia 1 kwietnia 2017 r.

(Opublikowano zgodnie z art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1))

(2017/C 73/06)

Stopy bazowe obliczone zgodnie z Komunikatem Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz.U. C 14 z 19.1.2008, s. 6). W zależności od zastosowania stopy referencyjnej, nadal należy dodawać odpowiednie marże, tak jak określono w komunikacie. W przypadku stosowania stopy referencyjnej jako stopy dyskontowej oznacza to, że do stopy bazowej należy dodać marżę 100 punktów bazowych. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 271/2008 z dnia 30 stycznia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 794/2004 przewiduje, że, o ile nie przewidziano inaczej w odrębnej decyzji, także stopę od zwracanej pomocy oblicza się, dodając 100 punktów bazowych do stopy bazowej.

Zmienione stopy zaznaczono pogrubioną czcionką.

Poprzednia tabela została opublikowana w Dz.U. C 45 z 11.2.2017, s 6.

Od	Do	AT	BE	BG	CY	CZ	DE	DK	EE	EL	ES	FI	FR	HR	HU	IE	IT	LT	LU	LV	MT	NL	PL	PT	RO	SE	SI	SK	UK
1.4.2017	...	-0,08	-0,08	0,76	-0,08	0,45	-0,08	0,16	-0,08	-0,08	-0,08	-0,08	-0,08	0,83	0,44	-0,08	-0,08	-0,08	-0,08	-0,08	-0,08	-0,08	1,83	-0,08	1,10	-0,36	-0,08	-0,08	0,78
1.3.2017	31.3.2017	-0,08	-0,08	0,76	-0,08	0,45	-0,08	0,16	-0,08	-0,08	-0,08	-0,08	-0,08	1,05	0,53	-0,08	-0,08	-0,08	-0,08	-0,08	-0,08	-0,08	1,83	-0,08	1,10	-0,36	-0,08	-0,08	0,78
1.1.2017	28.2.2017	-0,07	-0,07	0,76	-0,07	0,45	-0,07	0,16	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	1,05	0,75	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	-0,07	1,83	-0,07	1,10	-0,36	-0,07	-0,07	0,78

Zawiadomienie Komisji dotyczące stosowania Regionalnej konwencji w sprawie paneurośrodiemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia lub protokołów w sprawie reguł pochodzenia przewidujących kumulację diagonalną pomiędzy umawiającymi się stronami tej konwencji

(2017/C 73/07)

W celu zastosowania diagonalnej kumulacji pochodzenia pomiędzy umawiającymi się stronami ⁽¹⁾ Regionalnej konwencji w sprawie paneurośrodiemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽²⁾ (zwanej dalej „konwencją”), strony informują się wzajemnie, poprzez Komisję Europejską, o stosowanych regułach pochodzenia obowiązujących w stosunkach z innymi stronami.

Należy przypomnieć, że kumulacja diagonalna może być stosowana wyłącznie wtedy, gdy strony końcowej produkcji i końcowego miejsca przeznaczenia zawarły umowy o wolnym handlu przewidujące identyczne reguły pochodzenia ze wszystkimi stronami uczestniczącymi w uzyskaniu statusu pochodzenia, tj. ze wszystkimi stronami, z których pochodzą użyte materiały. Materiał pochodzący ze strony, która nie zawarła umowy ze stronami końcowej produkcji i końcowego przeznaczenia, jest traktowany jako materiał niepochodzący. Konkretnie przykłady podano w Wyjaśnieniach dotyczących paneurośrodiemnomorskich protokołów w sprawie reguł pochodzenia ⁽³⁾.

Na podstawie informacji przekazanych przez strony Komisji Europejskiej w załączonych tabelach określono:

W tabeli 1 – uproszczony przegląd możliwości kumulacji w dniu 15 grudnia 2016 r.

W tabelach 2 i 3 – datę, od której kumulacja diagonalna ma zastosowanie.

Litera „X” występująca w tabeli 1 wskazuje na fakt, że dwoma partnerami zawarta jest umowa o wolnym handlu zawierająca reguły pochodzenia pozwalające na kumulację w oparciu o model paneurośrodiemnomorskich reguł pochodzenia. Diagonalna kumulacja z udziałem trzech partnerów (A, B i C), wymaga, aby „X” pojawiło się w rubrykach dotyczących A-B, B-C i A-C („X” musi wystąpić trzykrotnie).

Daty wymienione w tabeli 2 odnoszą się do:

- daty rozpoczęcia stosowania kumulacji diagonalnej na podstawie art. 3 dodatku I do konwencji, jeżeli dana umowa o wolnym handlu odnosi się do konwencji. W tym przypadku data poprzedzona jest oznaczeniem „(C)”;
- daty rozpoczęcia stosowania protokołów w sprawie reguł pochodzenia przewidujących kumulację diagonalną, załączonych do danej umowy o wolnym handlu, w pozostałych przypadkach.

Podane w tabeli 3 daty odnoszą się do daty rozpoczęcia stosowania protokołów w sprawie reguł pochodzenia przewidujących diagonalną kumulację, załączonych do umów o wolnym handlu między UE, Turcją oraz uczestnikami procesu stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej. Za każdym razem gdy w danej umowie o wolnym handlu pomiędzy stronami wymienionymi w tej tabeli zamieszczone zostaje odniesienie do konwencji, data poprzedzona symbolem „(C)” została dodana w tabeli 2.

Należy również przypomnieć, że materiały pochodzące z Turcji objęte unią celną UE-Turcja mogą być stosowane jako materiały pochodzące do celu diagonalnej kumulacji pomiędzy Unią Europejską i krajami uczestniczącymi w procesie stabilizacji i stowarzyszenia, wobec których obowiązuje protokół w sprawie reguł pochodzenia.

Kody umawiających się stron wymienionych w tabelach są następujące:

— Unia Europejska	UE
— Państwa EFTA:	
— Islandia	IS
— Szwajcaria (w tym również Liechtenstein) ⁽⁴⁾	CH (+ LI)
— Norwegia	NO
— Wyspy Owcze	FO

⁽¹⁾ Umawiające się strony to: Unia Europejska, Albania, Algieria, Bośnia i Hercegowina, Czarnogóra, Egipt, Islandia, Izrael, Jordania, Kosowo (na mocy rezolucji nr 1244 (1999) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych), Liban, Maroko, Norwegia, była jugosłowiańska republika Macedonii, Serbia, Szwajcaria (w tym Liechtenstein), Syria, Tunezja, Turcja, Wyspy Owcze, Zachodni Brzeg Jordani i Strefa Gazy.

⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. C 83 z 17.4.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Szwajcaria i Księstwo Liechtensteinu tworzą unią celną.

- Uczestnicy procesu barcelońskiego:
 - Algieria DZ
 - Egipt EG
 - Izrael IL
 - Jordania JO
 - Liban LB
 - Maroko MA
 - Zachodni Brzeg i Strefa Gazy PS
 - Syria SY
 - Tunezja TN
- Turcja TR
- Uczestnicy procesu stabilizacji i stowarzyszenia UE
 - Albania AL
 - Bośnia i Hercegowina BA
 - była jugosłowiańska republika Macedonii MK ⁽¹⁾
 - Czarnogóra ME
 - Serbia RS
 - Kosowo (*) KO
- Republika Mołdawii MD

Niniejsze zawiadomienie zastępuje zawiadomienie 2016/C 244/04 (Dz.U. C 345 z 21.9.2016, s. 7).

(*) Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

(¹) Kod ISO 3166. Tymczasowy kod, który nie przesądza o ostatecznej nazwie tego kraju; nazwa ta zostanie ustalona w wyniku prowadzonych obecnie negocjacji pod auspicjami ONZ.

Tabela 1

Uproszczony przegląd możliwości kumulacji diagonalnej w strefie paneurośroziemnomorskiej w dniu 15 grudnia 2016 r.

		Państwa EFTA					Uczestnicy procesu barcelońskiego										Uczestnicy procesu stabilizacji i stowarzyszenia UE							
	UE	CH (+ LI)	IS	NO	FO	DZ	EG	IL	JO	LB	MA	PS	SY	TN	TR	AL	BA	KO	ME	MK	RS	MD		
UE		X	X	X	X	X	X	X	X		X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		
CH (+ LI)	X		X	X	X		X	X	X	X	X			X	X	X	X		X	X	X			
IS	X	X		X	X		X	X	X	X	X			X	X	X	X		X	X	X			
NO	X	X	X		X		X	X	X	X	X			X	X	X	X		X	X	X			
FO	X	X	X	X																				
DZ	X																							
EG	X	X	X	X					X		X			X	X									
IL	X	X	X	X					X						X									
JO	X	X	X	X			X	X			X			X	X									
LB		X	X	X																				
MA	X	X	X	X			X		X					X	X									
PS	X																							
SY															X									
TN	X	X	X	X			X		X		X				X									
TR	X	X	X	X			X	X	X		X		X	X		(*)	(*)		(*)	(*)	(*)	(*)		

		Państwa EFTA				Uczestnicy procesu barcelońskiego										Uczestnicy procesu stabilizacji i stowarzyszenia UE						
	UE	CH (+ LI)	IS	NO	FO	DZ	EG	IL	JO	LB	MA	PS	SY	TN	TR	AL	BA	KO	ME	MK	RS	MD
AL	X	X	X	X											(*)		X	X	X	X	X	X
BA	X	X	X	X											(*)	X		X	X	X	X	X
KO	X															X	X		X	X	X	X
ME	X	X	X	X											(*)	X	X	X		X	X	X
MK	X	X	X	X											(*)	X	X	X	X		X	X
RS	X	X	X	X											(*)	X	X	X	X	X		X
MD	X														(*)	X	X	X	X	X	X	

(*) Diagonalna kumulacja między Turcją, Albanią, Bośnią i Hercegowiną, Kosowem, byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, Czarnogórą i Serbią jest możliwa. Jednak w odniesieniu do możliwości diagonalnej kumulacji między Unią Europejską, Albanią, Bośnią i Hercegowiną, Kosowem, byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, Czarnogórą, Serbią i Turcją zob. tabelę 3.

Tabela 2

Data, od której stosuje się reguły pochodzenia przewidujące kumulację diagonalną w strefie paneurośródziemnomorskiej

		Państwa EFTA					Uczestnicy procesu barcelońskiego										Uczestnicy procesu stabilizacji i stowarzyszenia UE						
	UE	CH (+ LI)	IS	NO	FO	DZ	EG	IL	JO	LB	MA	PS	SY	TN	TR	AL	BA	KO	ME	MK	RS	MD	
UE		1.1. 2006 r. (C) 1.2. 2016 r.	1.1. 2006 r. (C) 1.5. 2015 r.	1.1. 2006 r. (C) 1.5. 2015 r.	1.12. 2005 r. (C) 12.5. 2015 r.	1.11. 2007 r.	1.3. 2006 r. (C) 1.2. 2016 r.	1.1. 2006 r.	1.7. 2006 r.		1.12. 2005 r.	1.7. 2009 r. (C) 1.3. 2016 r.		1.8. 2006 r.	(¹)	(C) 1.5. 2015 r.	(C) 9.12. 2016 r.	(C) 1.4. 2016 r.	(C) 1.2. 2015 r.	(C) 1.5. 2015 r.	(C) 1.2. 2015 r.	(C) 1.12. 2016 r.	

		Państwa EFTA				Uczestnicy procesu barcelońskiego										Uczestnicy procesu stabilizacji i stowarzyszenia UE						
	UE	CH (+ LI)	IS	NO	FO	DZ	EG	IL	JO	LB	MA	PS	SY	TN	TR	AL	BA	KO	ME	MK	RS	MD
CH (+ LI)	1.1. 2006 r. (C) 1.2. 2016 r.		1.8. 2005 r. (C) 1.7. 2013 r.	1.8. 2005 r. (C) 1.7. 2013 r.	1.1. 2006 r.		1.8. 2007 r.	1.7. 2005 r.	17.7. 2007 r.	1.1. 2007 r.	1.3. 2005 r.			1.6. 2005 r.	1.9. 2007 r.	(C) 1.5. 2015 r.	(C) 1.1. 2015 r.		(C) 1.9. 2012 r.	1.2. 2016 r.	(C) 1.5. 2015 r.	
IS	1.1. 2006 r. (C) 1.5. 2015 r.	1.8. 2005 r. (C) 1.7. 2013 r.		1.8. 2005 r. (C) 1.7. 2013 r.	1.11. 2005 r.		1.8. 2007 r.	1.7. 2005 r.	17.7. 2007 r.	1.1. 2007 r.	1.3. 2005 r.			1.3. 2006 r.	1.9. 2007 r.	(C) 1.5. 2015 r.	(C) 1.1. 2015 r.		(C) 1.10. 2012 r.	1.5. 2015 r.	(C) 1.5. 2015 r.	
NO	1.1. 2006 r. (C) 1.5. 2015 r.	1.8. 2005 r. (C) 1.7. 2013 r.	1.8. 2005 r. (C) 1.7. 2013 r.		1.12. 2005 r.		1.8. 2007 r.	1.7. 2005 r.	17.7. 2007 r.	1.1. 2007 r.	1.3. 2005 r.			1.8. 2005 r.	1.9. 2007 r.	(C) 1.5. 2015 r.	(C) 1.1. 2015 r.		(C) 1.11. 2012 r.	1.5. 2015 r.	(C) 1.5. 2015 r.	
FO	1.12. 2005 r. (C) 12.5. 2015 r.	1.1. 2006 r.	1.11. 2005 r.	1.12. 2005 r.																		
DZ	1.11. 2007 r.																					
EG	1.3. 2006 r. (C) 1.2. 2016 r.	1.8. 2007 r.	1.8. 2007 r.	1.8. 2007 r.					6.7. 2006 r.		6.7. 2006 r.			6.7. 2006 r.	1.3. 2007 r.							
IL	1.1. 2006 r.	1.7. 2005 r.	1.7. 2005 r.	1.7. 2005 r.					9.2. 2006 r.						1.3. 2006 r.							

		Państwa EFTA				Uczestnicy procesu barcelońskiego											Uczestnicy procesu stabilizacji i stowarzyszenia UE							
	UE	CH (+ LI)	IS	NO	FO	DZ	EG	IL	JO	LB	MA	PS	SY	TN	TR	AL	BA	KO	ME	MK	RS	MD		
JO	1.7. 2006 r.	17.7. 2007 r.	17.7. 2007 r.	17.7. 2007 r.			6.7. 2006 r.	9.2. 2006 r.			6.7. 2006 r.			6.7. 2006 r.	1.3. 2011 r.									
LB		1.1. 2007 r.	1.1. 2007 r.	1.1. 2007 r.																				
MA	1.12. 2005 r.	1.3. 2005 r.	1.3. 2005 r.	1.3. 2005 r.			6.7. 2006 r.		6.7. 2006 r.					6.7. 2006 r.	1.1. 2006 r.									
PS	1.7. 2009 r. (C) 1.3. 2016 r.																							
SY															1.1. 2007 r.									
TN	1.8. 2006 r.	1.6. 2005 r.	1.3. 2006 r.	1.8. 2005 r.			6.7. 2006 r.		6.7. 2006 r.		6.7. 2006 r.				1.7. 2005 r.									
TR	(¹)	1.9. 2007 r.	1.9. 2007 r.	1.9. 2007 r.			1.3. 2007 r.	1.3. 2006 r.	1.3. 2011 r.		1.1. 2006 r.		1.1. 2007 r.	1.7. 2005 r.										
AL	(C) 1.5. 2015 r.	(C) 1.5. 2015 r.	(C) 1.5. 2015 r.	(C) 1.5. 2015 r.													(C) 1.2. 2015 r.	(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.		
BA	(C) 9.12. 2016 r.	(C) 1.1. 2015 r.	(C) 1.1. 2015 r.	(C) 1.1. 2015 r.												(C) 1.2. 2015 r.		(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.2. 2015 r.	(C) 1.2. 2015 r.	(C) 1.2. 2015 r.	(C) 1.4. 2014 r.		
KO	(C) 1.4. 2016 r.															(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.		(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.		

		Państwa EFTA				Uczestnicy procesu barcelońskiego											Uczestnicy procesu stabilizacji i stowarzyszenia UE							
	UE	CH (+ LI)	IS	NO	FO	DZ	EG	IL	JO	LB	MA	PS	SY	TN	TR	AL	BA	KO	ME	MK	RS	MD		
ME	(C) 1.2. 2015 r.	(C) 1.9. 2012 r.	(C) 1.10. 2012 r.	(C) 1.11. 2012 r.												(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.2. 2015 r.	(C) 1.4. 2014 r.		(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.		
MK	(C) 1.5. 2015 r.	1.2. 2016 r.	1.5. 2015 r.	1.5. 2015 r.												(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.2. 2015 r.	(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.		(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.		
RS	(C) 1.2. 2015 r.	(C) 1.5. 2015 r.	(C) 1.5. 2015 r.	(C) 1.5. 2015 r.												(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.2. 2015 r.	(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.		(C) 1.4. 2014 r.		
MD	(C) 1.12. 2016 r.															(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.	(C) 1.4. 2014 r.			

(¹) Dla towarów objętych unią celną UE–Turcja datę rozpoczęcia stosowania ustala się na dzień 27 lipca 2006 r.

Dla produktów rolnych datę rozpoczęcia stosowania ustala się na dzień 1 stycznia 2007 r.

Dla węgla i wyrobów ze stali datę rozpoczęcia stosowania ustala się na dzień 1 marca 2009 r.

Tabela 3

Data, od której stosuje się protokoły w sprawie reguł pochodzenia przewidujące diagonalną kumulację pomiędzy Unią Europejską, Albanią, Bośnią i Hercegowiną, Kosowem, byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, Czarnogórą, Serbią i Turcją

	UE	AL	BA	KO	MK	ME	RS	TR
UE		1.1.2007 r.	1.7.2008 r.	1.4.2016 r.	1.1.2007 r.	1.1.2008 r.	8.12.2009 r.	(¹)
AL	1.1.2007 r.		22.11.2007 r.	1.4.2014 r.	26.7.2007 r.	26.7.2007 r.	24.10.2007 r.	1.8.2011 r.
BA	1.7.2008 r.	22.11.2007 r.		1.4.2014 r.	22.11.2007 r.	22.11.2007 r.	22.11.2007 r.	14.12.2011 r.
KO	1.4.2016 r.	1.4.2014 r.	1.4.2014 r.		1.4.2014 r.	1.4.2014 r.	1.4.2014 r.	

	UE	AL	BA	KO	MK	ME	RS	TR
MK	1.1.2007 r.	26.7.2007 r.	22.11.2007 r.	1.4.2014 r.		26.7.2007 r.	24.10.2007 r.	1.7.2009 r.
ME	1.1.2008 r.	26.7.2007 r.	22.11.2007 r.	1.4.2014 r.	26.7.2007 r.		24.10.2007 r.	1.3.2010 r.
RS	8.12.2009 r.	24.10.2007 r.	22.11.2007 r.	1.4.2014 r.	24.10.2007 r.	24.10.2007 r.		1.9.2010 r.
TR	(¹)	1.8.2011 r.	14.12.2011 r.		1.7.2009 r.	1.3.2010 r.	1.9.2010 r.	

(¹) Dla towarów objętych unią celną UE–Turcja datę rozpoczęcia stosowania ustala się na dzień 27 lipca 2006 r.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Wykaz portów w państwach członkowskich UE, w których statkom rybackim z państw trzecich zezwala się na dostęp do usług portowych i prowadzenie operacji wyładunku i przeładunku produktów rybołówstwa zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008

(2017/C 73/08)

Niniejszy wykaz opublikowano zgodnie z art. 5 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ⁽¹⁾.

Państwo członkowskie	Wyznaczone porty
Belgia	Ostenda Zeebrugge
Bułgaria	Бургас (Burgas) Варна (Varna)
Dania	Esbjerg Fredericia Hanstholm Hirtshals Hvide Sande (*) Kopenhaga Skagen Strandby (*) Thyborøn (*) Aalborg Aarhus
Niemcy	Bremerhaven Cuxhaven Rostock (przeładunki niedozwolone) Sassnitz/Mukran (przeładunki niedozwolone)
Estonia	Obecnie brak
Irlandia	Killybegs (*) Castletownbere (*)
Grecja	Πειραιάς (Pireus) Θεσσαλονίκη (Saloniki)
Hiszpania	A Coruña A Pobra do Caramiñal Algeciras Alicante Almería Barbate (*) (przeładunki i wyładunki niedozwolone) Barcelona Bilbao Kadyks Kartagena Castellón Gijón Huelva Las Palmas de Gran Canaria Málaga

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

Państwo członkowskie	Wyznaczone porty
	Marín Palma de Mallorca (*) Ribeira Santa Cruz de Tenerife Santander Tarragona Walencja Vigo (Área Portuaria) Vilagarcía de Arousa
Francja	Francja kontynentalna: Bordeaux Dunkierka Boulogne Hawr Caen (*) Cherbourg (*) Granville (*) Saint-Malo Roscoff (*) Brest Douarnenez (*) Concarneau (*) Lorient (*) Nantes – Saint-Nazaire (*) La Rochelle (*) Rochefort sur Mer (*) Port la Nouvelle (*) Sète Marsylia Port Marsylia Fos-sur-Mer Posiadłości zamorskie Francji: Le Port (Reunion) Fort de France (Martynika) (*) Port de Jarry (Gwadelupa) (*) Port du Larivot (Gujana) (*)
Chorwacja	Ploče Rijeka
Włochy	Ankona Brindisi Civitavecchia Fiumicino (*) Genua Gioia Tauro La Spezia Livorno Neapol Olbia Palermo Rawenna Reggio Calabria Salerno Tarent Trapani Triest Wenecja
Cypr	Λεμεσός (Limassol)
Łotwa	Ryga Windawa

Państwo członkowskie	Wyznaczone porty
Litwa	Kłajpeda
Malta	Valletta (Deepwater Quay, Laboratory Wharf, Magazine Wharf)
Niderlandy	Eemshaven Ijmuiden Harlingen Scheveningen (*) Velsen Vlissingen
Polska	Gdańsk Gdynia Szczecin Świnoujście
Portugalia	Aveiro Lizbona Peniche Porto Setúbal Sines Viana do Castelo Azory: Horta Ponta Delgada Praia da Vitória (*) Madera: Canical
Rumunia	Konstanca
Słowenia	Obecnie brak
Finlandia	Obecnie brak
Szwecja	Ellös (*) Göteborg (****) Karlskrona Saltö (*) / (***) / (****) Karlskrona Handelshamnen (*) / (***) / (****) Kungshamn (*) Lysekil (*) / (***) Mollösund (*) Nogersund (*) / (***) / (****) Rönning (*) / (***) Simrishamn (*) / (***) / (****) Slite (*) / (***) / (****) Smögen (*) / (***) / (****) Strömstad (*) / (***) Trelleborg (*) / (***) / (****) Träslövsläge (*) Västervik (*) / (***) / (****) Wallhamn (*) / (***) / (****)
Zjednoczone Królestwo	Aberdeen (*) / (**) Dundee (*) (tylko dostęp do usług portowych) Falmouth Fraserburgh (*) / (**) Grangemouth (*) (tylko dostęp do usług portowych) Greenock (*) (tylko dostęp do usług portowych) Grimsby Hull Immingham

Państwo członkowskie	Wyznaczone porty
	Invergordon (*) (tylko dostęp do usług portowych) Kinlochbervie (*) / (**) Leith (*) (tylko dostęp do usług portowych) Lerwick (*) / (**) Lochinver (*) / (**) Methel (*) (tylko dostęp do usług portowych) Peterhead Plymouth (*) / (**) Scrabster (*) / (**) Stornoway (*) (tylko dostęp do usług portowych) Ullapool (*) / (**)

(*) Port nie jest punktem kontroli granicznej UE.

(**) Wyładunki dozwolone wyłącznie ze statków rybackich pływających pod banderą państwa EOG lub państwa EFTA.

(***) Dozwolone są wszystkie wyładunki produktów rybołówstwa ze statków pływających pod banderą Norwegii, Islandii, Andory i Wysp Owczych.

(****) Nie zezwala się na wyładunek ponad 10 ton śledzia złowionego na obszarach poza Morzem Bałtyckim, makreli i ostroboka.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

ORZECZENIE TRYBUNAŁU

w sprawie wnoszenia pism procesowych i ich doręczania za pośrednictwem aplikacji e-EFTACourt

(2017/C 73/09)

TRYBUNAŁ,

uwzględniając regulamin wewnętrzny, w szczególności jego art. 32 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

[...] Trybunał określa, w drodze decyzji, zasady, na jakich pismo procesowe przekazane do sekretariatu drogą elektroniczną zostaje uznane za oryginał tego pisma. [...],

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Aplikacja technologii informacyjnej znana jako e-EFTACourt umożliwia wnoszenie pism procesowych i ich doręczenie drogą elektroniczną na warunkach określonych w niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Do korzystania z aplikacji wymagane będą: osobista identyfikacja użytkownika i hasło.

Artykuł 3

Wnoszone za pośrednictwem aplikacji e-EFTACourt pismo procesowe uznaje się za oryginał tego pisma w rozumieniu art. 32 ust. 1 akapit pierwszy regulaminu wewnętrznego, jeśli do wniesienia dokumentu użyte zostały identyfikacja użytkownika i hasło przedstawiciela. Taka identyfikacja stanowi podpis na przedmiotowym dokumencie.

Artykuł 4

Dokumentowi wniesionemu za pośrednictwem aplikacji e-EFTACourt muszą towarzyszyć wymienione w nim załączniki i ich wykaz.

Nie jest konieczne wnoszenie poświadczonych kopii wniesionego za pośrednictwem aplikacji e-EFTACourt dokumentu ani jego załączników.

Artykuł 5

Pismo procesowe uznaje się za wniesione w rozumieniu art. 32 ust. 2 regulaminu wewnętrznego, gdy przedstawiciel dokona walidacji wniesienia dokumentu.

Stosowanym czasem jest czas obowiązujący w Wielkim Księstwie Luksemburga.

Artykuł 6

Pisma procesowe, w tym wyroki i postanowienia doręczane są przedstawicielom stron za pośrednictwem aplikacji e-EFTACourt, jeśli jednoznacznie wyrazili oni zgodę na stosowanie tej metody doręczania lub, w kontekście danej sprawy, wyrazili swoją zgodę na stosowanie tej metody doręczania poprzez wniesienie pisma procesowego za pośrednictwem aplikacji e-EFTACourt.

Pisma procesowe są również doręczane za pośrednictwem aplikacji e-EFTACourt państwom będącym stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Urzędowi Nadzoru EFTA oraz instytucjom, organom, urządóm i agencjom unijnym, o ile zaakceptowały one tę metodę doręczania.

Artykuł 7

Adresaci, dla których przeznaczone są doręczane dokumenty, o których mowa w art. 6, powiadamiani są pocztą elektroniczną o każdym dokumencie, który jest im doręczany za pośrednictwem aplikacji e-EFTACourt.

Pismo procesowe doręczane jest w momencie, w którym adresat, dla którego jest ono przeznaczone (przedstawiciel lub jego asystent), składa wniosek o dostęp do danego dokumentu. W przypadku braku wniosku o dostęp dokument uważa się za doręczony po upływie siedmiu dni od dnia, w którym wysłany został powiadamiający e-mail.

Jeśli strona reprezentowana jest przez więcej niż jednego pełnomocnika lub prawnika, momentem, od którego naliczany jest ten okres, jest moment złożenia pierwszego wniosku o dostęp.

Stosowanym czasem jest czas obowiązujący w Wielkim Księstwie Luksemburga.

Artykuł 8

Podmiot rejestrujący określa warunki korzystania z aplikacji e-EFTACourt i dopilnowuje ich przestrzegania. Wszelkie korzystanie z aplikacji e-EFTACourt niezgodne z tymi warunkami może spowodować zamknięcie danego konta.

Trybunał podejmuje niezbędne kroki, aby chronić aplikację e-EFTACourt przed wszelkimi nadużyciami i wykorzystaniem w złej wierze.

Użytkownicy powiadamiani są pocztą elektroniczną o każdym działaniu podjętym na podstawie niniejszego artykułu, które uniemożliwiłoby im korzystanie ze swojego konta.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

Luksemburg, dnia 12 grudnia 2016 r.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2016 r. przez DB Schenker przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA**(Sprawa E-14/11 COSTS)**

(2017/C 73/10)

Skarga przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 17 listopada 2016 r. przez spółki Schenker North AB, Schenker Privpak AB oraz Schenker Privpak AS (zwane łącznie „DB Schenker”), reprezentowane przez Jona Midthjella z Advokatfirmaet Midthjell AS, Grev Wedels plass 5, NO-0151 Oslo, Norwegia.

Strona skarżąca występuje do Trybunału o wydanie następującego orzeczenia:

1. Całkowitą kwotę kosztów pozostających do zapłaty przez Urząd Nadzoru EFTA na rzecz Schenker North AB, Schenker Privpak AB i Schenker Privpak AS określa się na 183 951 EUR.
2. Do kwoty tej dolicza się odsetki za opóźnienie w płatności za okres począwszy od dnia doręczenia stronom niniejszego orzeczenia do dnia rzeczywistej zapłaty. Stopę odsetek, którą należy zastosować, oblicza się według stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny do podstawowych operacji refinansujących obowiązującej pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, w którym przypada termin płatności, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Strony skarżące, zwane łącznie „DB Schenker”, prowadzą działalność gospodarczą na lądzie, na morzu oraz w zakresie transportu kolejowego w Norwegii, Szwecji i Danii. DB Schenker był stroną skarżącą w sprawie E-14/11 przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA przed Trybunałem EFTA.
- Zgodnie z art. 70 ust. 1 Regulaminu Trybunału EFTA:
„W razie sporu dotyczącego kosztów podlegających zwrotowi Trybunał, na wniosek zainteresowanej strony i po zapoznaniu się z uwagami strony przeciwnej, wydaje orzeczenie”.
- W swoim orzeczeniu w sprawie E-14/11 Trybunał EFTA obciążył Urząd Nadzoru EFTA kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2016 r. przez DB Schenker przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA**(Sprawa E-7/12 COSTS)**

(2017/C 73/11)

Skarga przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 7 grudnia 2016 r. przez spółki Schenker North AB, Schenker Privpak AB oraz Schenker Privpak AS (zwane łącznie „DB Schenker”), reprezentowane przez Jona Midthjella z Advokatfirmaet Midthjell AS, Grev Wedels plass 5, NO-0151 Oslo, Norwegia.

Strona skarżąca występuje do Trybunału o wydanie następującego orzeczenia:

1. Całkowitą kwotę kosztów pozostających do zapłaty przez Urząd Nadzoru EFTA na rzecz Schenker North AB, Schenker Privpak AB i Schenker Privpak AS określa się na 125 657 EUR.
2. Do kwoty tej dolicza się odsetki za opóźnienie w płatności za okres począwszy od dnia doręczenia stronom niniejszego orzeczenia do dnia rzeczywistej zapłaty. Stopę odsetek, którą należy zastosować, oblicza się według stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny do podstawowych operacji refinansujących obowiązującej pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, w którym przypada termin płatności, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Strony skarżące, zwane łącznie „DB Schenker”, prowadzą działalność gospodarczą na lądzie, na morzu oraz w zakresie transportu kolejowego w Norwegii, Szwecji i Danii. DB Schenker był stroną skarżącą w sprawie E-7/12 przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA przed Trybunałem EFTA.
 - Zgodnie z art. 70 ust. 1 Regulaminu Trybunału EFTA:
„W razie sporu dotyczącego kosztów podlegających zwrotowi Trybunał, na wniosek zainteresowanej strony i po zapoznaniu się z uwagami strony przeciwnej, wydaje orzeczenie”.
— W swoim orzeczeniu w sprawie E-7/12 Trybunał EFTA obciążył Urząd Nadzoru EFTA kosztami wynikającymi z zaniechania działania oraz połową kosztów poniesionych przez strony skarżące wynikających ze skargi dotyczącej odpowiedzialności pozaumownej.
-

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2016 r. przez Autonomy Capital (Jersey) LP i Eaton Vance Management przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA

(Sprawa E-20/16)

(2017/C 73/12)

W dniu 20 grudnia 2016 r. Autonomy Capital (Jersey) LP i Eaton Vance Management, reprezentowani przez Pétur Örn Sverrisson hrl. i Halldór Backman hrl., Morrison & Foerster (UK) LLP, Citypoint, One Ropemaker Street, London EC2Y 9AW, wnieśli do Trybunału EFTA skargę przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA.

Strona skarżąca występuje do Trybunału EFTA o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 23 listopada 2016 r. zamykającej skargę strony skarżącej przeciwko Islandii; oraz
- 2) obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Strona skarżąca twierdzi, że ustawa nr 37/2016 przyjęta przez parlament Islandii dyskryminuje ze względu na obywatelstwo, jako że nakłada rozszerzone wymogi, a także kary na wypadek niespełnienia wymogów, na posiadaczy korony islandzkiej *offshore*, którzy w przeważającym stopniu nie są rezydentami Islandii, a ponadto nie nakłada żadnych adekwatnych wymogów na krajowych posiadaczy korony.
 - Zdaniem strony skarżącej Urząd Nadzoru EFTA powołał się na art. 43 Porozumienia EOG na poparcie argumentu, że Islandia miała oraz w dalszym ciągu ma pozwolenie na dokonanie odstępstwa od obowiązku zapewnienia zgodności z podstawowymi swobodami określonymi w Porozumieniu EOG.
 - Strona skarżąca twierdzi, że Urząd Nadzoru EFTA błędnie ocenił zakres swobodnego uznania przyznany państwom EOG/EFTA na podstawie art. 43, a zatem Islandia nie spełniła kryterium określonego w art. 43 ust. 4.
 - Ponadto strona skarżąca twierdzi, że niezależnie od scenariusza wszelkie odstępstwa od zobowiązań wynikających z porozumienia EOG muszą być zgodne z zasadą proporcjonalności i nie mogą mieć zakresu szerszego niż zakres niezbędny do zaradzenia wszelkim nagłym trudnościami, jakie mogą wystąpić. Zdaniem strony skarżącej kontrole wprowadzone na podstawie ustawy nr 37/2016 są nieproporcjonalne i nie mogą zaradzić obawom rządu Islandii, a ponadto władze Islandii nie uwzględniły znacznie mniej restrykcyjnych wariantów, jakie im zaproponowano.
-

**Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2017 r. przez spółkę Konkurrenten.no AS przeciwko
Urzędowi Nadzoru EFTA**

(Sprawa E-1/17)

(2017/C 73/13)

Skarga przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 11 stycznia 2017 r. przez spółkę Konkurrenten.no AS, reprezentowaną przez Jona Midthjella, adwokata Advokatfirmaet Midthjell AS, Grev Wedels plass 5, NO-0151 Oslo, Norwegia.

Strona skarżąca występuje do Trybunału EFTA o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu Nadzoru EFTA nr 179/15/COL z dnia 7 maja 2015 r.; oraz
- 2) obciążenie strony pozwanej i ewentualnych interwenientów kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Skarżący, spółka Konkurrenten.no AS, jest prywatnym przewoźnikiem prowadzącym działalność na rynku pospiesznych połączeń autobusowych między południowymi i środkowymi regionami Norwegii.
- W dniu 23 marca 2011 r. spółka Konkurrenten złożyła łączną skargę przeciwko Norwegii dotyczącą pomocy państwa i zamówień publicznych, w wyniku której Urząd Nadzoru EFTA otworzył dwa odrębne dochodzenia: jedno dotyczące kwestii związanych z zamówieniami publicznymi (sprawy ESA nr 69548 i 69656), a drugie dotyczące kwestii związanych z pomocą państwa (sprawy ESA nr 69694 i 73321).
- W następstwie dochodzenia dotyczącego zamówień publicznych w dniu 27 czerwca 2012 r. Urząd Nadzoru EFTA wydał uzasadnioną opinię skierowaną do Norwegii.
- W odniesieniu do części skargi dotyczącej pomocy państwa Urząd Nadzoru EFTA wydał zaskarżoną decyzję (nr 179/15/COL z dnia 7 maja 2015 r.).
- Zgodnie z art. 5 zaskarżonej decyzji, pismem z dnia 7 lipca 2015 r., władze norweskie poinformowały Urząd Nadzoru EFTA, że łączna kwota niezgodnej z prawem pomocy udzielonej spółce Nettbuss (konkurentowi skarżącego) wynosiła 99 453 890 NOK.
- W dniu 7 września 2015 r. upłynął termin określony w art. 4 zaskarżonej decyzji na odzyskanie przez Norwegię niezgodnej z prawem pomocy, jednak odzyskanie to nie miało miejsca.
- Spółka Nettbuss odmówiła zapłaty roszczenia dotyczącego odzyskania, a powstały spór w sprawie odzyskania pomocy sprawił, że władze norweskie w dniu 6 października 2015 r. wystosowały do Urzędu Nadzoru EFTA pismo z wnioskiem o wyjaśnienie zaskarżonej decyzji. W odpowiedzi z dnia 26 października 2015 r. Urząd Nadzoru EFTA wyjaśnił, iż nie zgadza się z interpretacją władz norweskich i stanął po stronie Nettbuss.
- W kolejnym piśmie do Urzędu Nadzoru EFTA z dnia 12 listopada 2015 r. władze Norwegii zauważyły, że w wyniku przyjętej przez Urząd interpretacji zaskarżonej decyzji, kwotę roszczenia odzyskania pomocy należałoby znacznie zmniejszyć.
- W dniu 8 września 2016 r. władze okręgu Aust-Agder i Nettbuss zawarły ugodę, zgodnie z którą spółka Nettbuss zgodziła się spłacić kwotę 5 000 000 NOK.
- Skarżący nie zgadza się z interpretacją Urzędu Nadzoru EFTA i stwierdza, że zaskarżona decyzja pozostawiła praktycznie bez zmian całą pomoc państwa otrzymaną przez spółkę Nettbuss od okręgu Aust-Agder w okresie 10 lat (2004–2014).

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa M.8354 – Fox/Sky)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2017/C 73/14)

1. W dniu 3 marca 2017 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Twenty-First Century Fox, Inc. („Fox USA”) przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całością przedsiębiorstwa Sky plc („Sky”, Zjednoczone Królestwo) w drodze oferty publicznej.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa Fox: (i) produkcja programów dla sieci telewizji kablowej, (ii) rozrywka telewizyjna i (iii) filmowa,
- w przypadku przedsiębiorstwa Sky: (i) udzielanie licencji na programy audiowizualne/nabywanie takich programów; (ii) hurtowe dostarczanie kanałów telewizyjnych; (iii) sprzedaż detaliczna programów audiowizualnych na rzecz abonentów; (iv) świadczenie usług technicznych w ramach platformy na rzecz nadawców korzystających z satelitarnych platform cyfrowych (DTH) Sky; (v) sprzedaż reklam telewizyjnych; (vi) świadczenia detalicznych usług telefonii stacjonarnej oraz usług szerokopasmowych; (vii) świadczenie usług telefonii komórkowej; oraz (viii) zapewnienie dostępu do publicznych hotspotów Wi-Fi.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie 10 dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.8354 – Fox/Sky, na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych
(2017/C 73/15)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽¹⁾.

JEDNOLITY DOKUMENT

„KIEŁBASA BIAŁA PARZONA WIELKOPOLSKA”

Nr UE: PGI-PL-02119 – 11.2.2016

ChNP () ChOG (X)

1. Nazwa lub nazwy

„Kiełbasa biała parzona wielkopolska”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Polska

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego

3.1. Typ produktu

Klasa 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

3.2. Opis produktu, do którego odnosi się nazwa podana w pkt 1

„Kiełbasa biała parzona wielkopolska”, to kiełbasa z mięsa wieprzowego, niepeklowanego, średnio tłusta, parzona, porcjowana, w naturalnym jelicie wieprzowym.

Cechy fizyko-chemiczne:

Kiełbasa o szarej barwie na powierzchni i przekroju, z dopuszczalnymi nieznacznymi punktowymi różowymi przebarwieniami kawałków mięsa. Widoczny majeranek może dominować w tworzeniu barwy na powierzchni i w przekroju.

Batony okracane w odcinki o długości 10–12 cm, powierzchnia osłonki czysta, matowa, lekko wilgotna w dotyku.

Kształt typowej porcjowanej kiełbasy uformowany wg naturalnego skrętu osłonek. Na przekroju poprzecznym przyjmuje formę okrągłą.

Średnica kiełbaski nie większa niż 33 mm, a długość 10–12 cm.

Po sparzeniu, bezpośrednio przed spożyciem niezbyt silnie związana na przekroju. Dopuszczalny niewielki wyciek soków mięsnych po przekrojeniu kiełbasy.

Cechy organoleptyczne:

Dominuje smak zaparzonego mięsa wieprzowego z wyraźnie wyczuwalną nutą majeranku, lekkim aromatem czosnku i pieprzu. Zaznaczona obecność soli.

Zapach swoisty dla niepeklowanej, zaparzonej kiełbasy wieprzowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

3.3. *Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego) i surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)*

Do produkcji „kielbasy białej parzonej wielkopolskiej” wykorzystuje się mięso wieprzowe pozyskiwane z półtuszy wieprzowych, w których zawartość chudego mięsa w stosunku do wagi tuszy wieprzowej wynosi powyżej 55 %. Dla mięsa przeznaczonego do produkcji „kielbasy białej parzonej wielkopolskiej” określa się dodatkowe szczególne warunki i zalecenia:

- mięso wykorzystywane do produkcji powinno pochodzić ze świń poddanych ubojowi nie wcześniej niż 3 doby przed produkcją, tak by spełniony był warunek, że mięso na kielbasę wykrawane będzie między 48-72 godzinami po uboju,
- nie dopuszcza się mięsa surowego pochodzącego od świń z wyraźnymi objawami miopatii (PSE, DFD, ewidentnych następstw procesów fizjologicznych lub urazów itp.) poświadczonych przez lekarza weterynarii w chwili uboju,
- wyklucza się zastosowanie mięsa pochodzącego od loch i knurów,
- mięso nie może być poddawane żadnym innym procesom konserwacji poza schładzaniem. Przez schładzanie rozumie się przechowywanie surowego mięsa, podczas składowania i transportu w temperaturze otoczenia od -1 °C do +7 °C,
- mięso nie może być zamrażane.

„Kielbasa biała parzona wielkopolska” wytwarzana jest z mięsa wieprzowego średnio rozdrobnionego oraz masy wiążącej przygotowanej na bazie chudego ścięgniętego mięsa wieprzowego, uzyskiwanego z wykrawanych szynek i łopatek. Niedopuszczalne jest stosowanie zamienników mięsa i substancji wiążących wodę (białkowych, smakowych i in.).

Klasyfikacja wieprzowiny bez kości

Mięso wieprzowe niepeklowane, bez tłuszczu zewnętrznego, przekrwień i gruczołów. Barwa tłuszczu biała, dopuszczalny odcień różowy lub kremowy.

Klasa I

- Mięso chude, bez tkanki łącznej, bez tłuszczu lub lekko przerośnięte tłuszczem, bez przetłuszczenia międzymięśniowego, dopuszczalne lekkie przerośnięcie warstw do 2 mm, bez przetłuszczenia śródtkankowego tkanki mięsnej, dopuszcza się lekką marmurkowatość,
- niedopuszczalne ścięgniowości (grubsze tkanki łączne),
- barwa mięsa jasnoróżowa, różowa do czerwonej, niedopuszczalne kawałki barwy białej (tzw. rybnie mięso) oraz ciemnoczerwonej,
- tłuszcz ogólny badany analitycznie do 18 %.

Klasa II

- Mięso nieznacznie tłuste, dopuszczalna nieznaczna ilość tkanki łącznej, przetłuszczenie międzymięśniowe dopuszczalne w warstwach do 8 mm,
- przetłuszczenie śródtkankowe tkanki mięsnej (marmurkowatość) - bez ograniczeń,
- dopuszcza się ścięgniowość (grubsze tkanki łączne) w nieznacznym stopniu,
- barwa mięsa różowa do czerwonej,
- tłuszcz ogólny badany analitycznie do 35 %.

Klasa III

- Mięso z dużą zawartością tkanki łącznej nie tłustej, ścięgniaste,
- przetłuszczenie międzymięśniowe niepożądane,
- marmurkowatość niepożądana,
- barwa mięsa różowa do czerwonej,
- tłuszcz ogólny badany analitycznie do 23 %.

Do produkcji „kielbasy białej parzonej wielkopolskiej” wykorzystuje się następujące elementy tuszy wieprzowej: mięso wieprzowe klasy I – 70 %, mięso wieprzowe klasy II – 20 %, mięso wieprzowe klasy III – 10 % – udział w ogólnej masie produkcyjnej.

Jedynymi przyprawami są: sól warzona, pieprz czarny świeżo zmielony, czosnek świeży tarty, majeranek tarty, a cechą szczególną jest dominująca zawartość majeranku nie niższa niż 0,3 kg na 100 kg mięsa.

3.4. *Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym*

Na wyznaczonym obszarze geograficznym muszą odbywać się następujące etapy produkcji:

- przygotowanie surowca,
- rozdrabnianie mięsa,
- mieszanie i przygotowanie farszu,
- napęnlanie i wiązanie osłonek,
- osadzanie,
- parzenie,
- studzenie.

3.5. *Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itp. produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa*

„Kielbasa biała parzona wielkopolska” jest wprowadzana do obrotu w sposób tradycyjny (luzem) albo w opakowaniu foliowym w atmosferze gazów ochronnych (MAP).

3.6. *Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa*

1. Etykieta podstawowa, w formie banderoli (opaski na batonie kielbasy).

W przypadku sprzedaży w sposób tradycyjny (luzem) dopuszcza się sprzedaż w formie nieopakowanej, ale z zachowaniem banderolowania co 3 parki wyrobu, przełożenie do opakowania marketingowego (torba papierowa, torba PA/PE) na którym powinny się znajdować min. 3 elementy (symbol chronionego oznaczenia geograficznego, nazwa producenta oraz nazwa wyrobu „kielbasa biała parzona wielkopolska”). Sprzedaż w sposób tradycyjny może odbywać się tylko przez producenta, jego sklepy lub stoiska firmowe.

2. Etykieta na opakowanie foliowe (MAP) w formie nalepki (winiety).

Wprowadza się także pakowanie foliowe „kielbasy białej parzonej wielkopolskiej” w atmosferze gazów ochronnych w mieszaninie beztlenowej. Nie ma wtedy konieczności stosowania pojedynczej etykiety, która zawierałaby wszystkie informacje. W takim przypadku kielbasa winna być zapakowana w folię po 6 sztuk (3 parki) w taki sposób, aby jedna sztuka w opakowaniu banderolowana była specjalnie do tego przygotowana etykietą charakteryzującą wyrób. Wyrób winien być zapakowany w atmosferze gazów ochronnych, a jego ilość winna zabezpieczać produkt przed uszkodzeniem. Rodzaje użytych maszyn opakowaniowych są dowolne i charakterystyczne dla danego producenta. Na powierzchni opakowania w pierwszym polu widzenia powinna być umieszczona (naklejona) etykieta na której powinny się znajdować min. 3 elementy (symbol chronionego oznaczenia geograficznego, nazwa producenta oraz nazwa wyrobu „kielbasa biała parzona wielkopolska”). Dopuszcza się etykiety ozdobne i tematyczne. Etykiety ozdobne i tematyczne wymagają zgłoszenia ich do Komisji Kontroli Produkcji „kielbasy białej parzonej wielkopolskiej” działającej przy Wielkopolskim Cechu Rzeźników przed ich zastosowaniem.

4. **Zwięźle określenie obszaru geograficznego**

Obszar geograficzny produkcji obejmuje:

- 1) województwo wielkopolskie w granicach administracyjnych;
- 2) powiaty w województwie lubuskim:
 - gorzowski,
 - krośnieński,
 - międzyrzecki,
 - ślubicki,

- strzelecko-drezdenecki,
- świebodziński,
- wschowski,
- zielonogórski;

3) powiaty w województwie kujawsko-pomorskim:

- mogileński,
- żniński.

5. **Związek z obszarem geograficznym**

Specyfika „kielbasy białej parzonej wielkopolskiej” opiera się na szczególnych cechach jakościowych oraz renomie produktu.

Wielkopolska zawsze słynęła z hodowli świń i produkcji na dużą skalę wieprzowiny, stąd przy wielu okazjach, takich jak wesela, chrzciny, prymicje, jubileusze, dożynki itp. przygotowywano wyroby z mięsa wieprzowego, wśród których wyjątkowym specjałem była „kielbasa biała parzona wielkopolska”. Na popularność kielbasy wpływał również niedługi czas przygotowania i świeżość produktu.

Na podstawie ustnych przekazów i zebranych zapisów w latach 50. XX w. udokumentowano przepisy dla dużych zakładów mięsnych na kielbasę białą surową, a później na białą parzoną. W latach 90. XX w. zaczęto ściśle podkreślać odrębność i wyjątkowość „kielbasy białej parzonej wielkopolskiej”. Organizowano konkursy w okresie przed świętami Wielkanocy w ramach, których jasno określano specyfikę tej kielbasy. Organizatorem konkursów była Izba Rzemieślnicza, Cech Rzeźników oraz pracownicy naukowcy ówczesnej Akademii Rolniczej w Poznaniu i instytutu branżowego. W konkursie zawsze brała udział znaczna liczba producentów „kielbasy białej parzonej wielkopolskiej”. Kapituła konkursów przyznawała producentom roczne certyfikaty na „kielbasę białą parzoną wielkopolską” jeśli była ona zgodna z oczekiwaniami konsumentów i została zrobiona zgodnie z oczekiwaniami znawców sztuki wędliniarskiej.

Należy zauważyć, że kielbasy parzone były znane na ziemiach niemieckich, polskich, czeskich, słowackich co najmniej od XIX w. Stosowano różne receptury, które do dzisiaj można znaleźć w narodowych książkach kucharskich. W szczególności do wyrobu tych kielbas oprócz wieprzowiny stosowano dodatek mięsa wołowego, cielęcego (na ziemiach niemieckich, czeskich i słowackich), a także jagnięcinę. Stosowano również różne przyprawy jak paprykę, cebulę, miejscowe przyprawy ziołowe. Także na ziemiach polskich receptury były zróżnicowane, zależnie od dostępności mięsa wołowego, cielęcego czy jagnięcego. Z uwagi na zapewnienie trwałości stosowano często mięso peklowane. W Wielkopolsce utrwaliła się reguła wytwarzania kielbasy wyłącznie z mięsa wieprzowego. Dodatkowo, wyjątkowość kielbasy polega na tym, że jest ona produkowana z mięsa świeżego, schłodzonego, a nie peklowanego. Jako przypraw używa się tylko: soli, pieprzu, czosnku i majeranku, który dominuje. Intensywna szara barwa jest też wyróżnikiem tej wędliny. Kielbasa ta bezpośrednio po zaparzeniu jest lekko biała, stąd pochodzi nazwa „kielbasa biała parzona wielkopolska”. Wąski zakres przypraw pozwala wydobyć smakowość, którą podkreśla i uwypukla majeranek także powszechnie uprawiany w Wielkopolsce. O specyficznych cechach „kielbasy białej parzonej wielkopolskiej”, wyróżniającej ją spośród innych kielbas białych parzonych, świadczy również fakt, że zgodnie z recepturą kielbasy białej z 1964 r., wydaną przez Centralę Przemysłu Mięsnego, na żądanie odbiorców dodatek majeranku w danym rejonie mógł być zaniechany. Na obszarze Wielkopolski kielbasa biała była produkowana zawsze z dodatkiem majeranku, co jest wyróżnikiem tego produktu i podkreśla jego związek z regionem. Mimo, że termin „biała kielbasa” znany jest i stosowany w całej Polsce, to jednak w Wielkopolsce określa inny, bardzo charakterystyczny rodzaj kielbasy.

O znaczeniu „kielbasy białej parzonej wielkopolskiej” świadczy fakt, że w okresie stanu wojennego, kiedy mięso reglamentowano, wydawano rzeźnikom dodatkowe przydziały mięsa na produkcję „kielbasy białej parzonej wielkopolskiej”.

Popularność „kielbasy białej parzonej wielkopolskiej” wzrosła na tyle, że rzeźnicy zaczęli ją produkować także w okresie poza świętami. Znalazła się ona w codziennej ofercie sklepów wędliniarskich Wielkopolski. Całoroczna dostępność kielbasy w sprzedaży zaowocowała różnymi formami wykorzystywania jej w potrawach. Również obecnie „kielbasę białą parzoną wielkopolską” podaje się obsmażoną na smalcu z cebulą i drobno posiekanym kwaśnym jabłkiem. Tak przygotowaną kielbasę spożywa się z ziemniakami i kwaszoną kapustą. „Kielbasa biała parzona wielkopolska” na dobre zagościła też na wszelkich spotkaniach towarzyskich w plenerze oraz festynach. Wówczas podaje się kielbasę smażoną z serem lub z cebulą i pieczarkami. Innym sposobem jest podanie białej kielbasy z rusztu razem z kiszonymi ogórkami, chrzanem lub musztardą. Powszechnie w Wielkopolsce podaje się „kielbasę białą parzoną wielkopolską” w tradycyjnej zupie - żurku.

Nowe pokolenie przejmując tradycję „białej kielbasy parzonej wielkopolskiej”, doceniając jej smakowość, poszukuje jednocześnie nowych sposobów jej wykorzystywania w potrawach. Stąd ukazujące się w różnych czasopiśmie przepisy i rady dotyczące tej kielbasy. Świadczy to o znaczeniu „białej kielbasy parzonej wielkopolskiej” dla mieszkańców regionu oraz jej nieprzemijającej renomie.

„Kiełbasa biała parzona wielkopolska”, jako regionalny specjał, została szybko zauważona i zadomowiła się na różnych targach, jarmarkach oraz festynach. O renomie „kiełbasy białej parzonej wielkopolskiej” świadczy fakt, że była ona obecna na tradycyjnych jarmarkach świętojańskich organizowanych w Poznaniu od 40 lat. „Kiełbasa biała parzona wielkopolska” również obecnie jest lubianym specjałem, o czym świadczy fakt, że jest sprzedawana w sklepach codziennie, na bieżące użycie.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

(art. 6 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia)

<https://www.minrol.gov.pl/Jakosc-zywnosci/Produkty-regionalne-i-tradycyjne/Zlozone-wnioski-o-rejestracje-Produkty-regionalne-i-tradycyjne/OGLOSZENIE-MINISTRA-ROLNICTWA-I-ROZWOJU-WSI-z-dnia-25-listopada-2015-roku>

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL